

Partiarrangement
i Østfold 10. mars 1987

Med forbehold om endringer
SPERRET til kl.1800.

Gro Harlem Brundtland

DEN POLITISKE SITUASJONEN

Partifeller!

Det er nå et halvt år igjen til valget. I de neste seks måneder skal vi legge grunnlaget for valgseieren. Vi gjorde et godt valg i Østfold for fire år siden. Høyre mistet fylkesordføreren. Odvar Olsen fikk igjen sin tidligere jobb. Nå må vi sette alle kluter til for at Odvar Olsen også får beholde jobben.

Vi står godt rustet til å starte langspurten fram til valgdagen. Mens det i fjor vår var en viss bekymring i partiet og fagbevegelsen over at Arbeiderpartiet igjen måtte ta styringen fordi Willoch-regjeringen valgte å kaste kortene, er det ingen tvil lenger hos våre om det. Utviklingen etter regjeringsskiftet har bekreftet at det ikke finnes noe regjeringsalternativ til Arbeiderpartiet. Det ser nå faktisk ut til at Presthus har sluttet å gi intervjuer om et snarlig regjeringsskifte. De tre tidligere regjeringspartiene er ikke enige om noe grunnlag å regjere på.

Den dom som er felt over regjeringen Willochs økonomiske politikk de siste årene er hard. De økonomiske eksperter, enten de nå befinner seg i Norges Bank, Statistisk Sentralbyrå eller i OECD i Paris, er alle enige om at Willoch-regjeringens periode i norsk økonomi fortjener dårlige karakterer.

Den første oppgaven vi derfor måtte ta fatt på, var å få norsk økonomi på rett kjøll igjen. Den økonomiske krisen hadde bygget seg opp gjennom flere år. Vi har som nasjon brukt langt

mer enn vi produserer. Vi har kjøpt mye mer fra utlandet enn det vi klarer å selge til andre land. Vi har levd på forskudd og skjøvet regningen foran oss. I denne situasjonen har Høyre startet opp igjen sine ensidige angrep på fellesforbruket. Om den resepten Høyre foreskriver for å reparere de sår partiet har påført norsk økonomi, vil jeg som lege si: Det er lenge siden vi forlot årelating som behandlingsmetode her i landet.

Regjeringen la om kursen gjennom de økonomiske tiltakene i juni og i årets statsbudsjett.

Vi strammet inn mest der hvor overforbruket hadde vært størst, samtidig som vi skapte rom for økt innsats på de områder som skal sikre oss flere og tryggere økonomiske ben å stå på.

Vi økte innsatsen for forskning og utvikling. Vi har styrket innsatsen i distriktene. Vi har bedret studiefinansieringen.

Vi har lagt en ny kurs i fordelingspolitikken, som var det viktigste underliggende tema ved regjeringsskrisen i mai. De som har mest må bære de tyngste bøkene. Skatteopplegget har fått en klart utjevneende virkning mellom høye og lave inntekter, og flere smutthull i skattesystemet er tettet igjen.

Høyres fortsatte angrep på fellesforbruket er blitt avvist. Vi har maktet å sikre velferdssamfunnet i en vanskelig tid. Kommunenes og fylkenes økonomi er skjermet mot nedskjæringer.

Vi har også fått plass til reformer som forlenget svangerskapspermisjon, og vi har lagt grunnlaget for at barnehageutbyggingen kan økes.

Vi har bragt i havn Trollavtalen, som har store perspektiver, økonomisk, næringspolitisk og utenrikspolitisk.

Vi har gjennomført den sterkeste omlegging i norsk økonomi på flere tiår. Vi vil holde fast på den politikk vi har valgt. Vi ser nå at den virker.

De neste viktige skrittene ligger i et nøkternt inntektsoppgjør bygget på samarbeid - og i de videre reformer av skattesystemet.

Norsk økonomi er i en unntakssituasjon som gjør at vi ikke kan gjennomføre et inntektsoppgjør etter tradisjonelt mønster. Utgangspunktet foran inntektsoppgjøret er klart. Det er alt tatt ut en større inntektsvekst enn hva det er økonomisk dekning for. Vedtaket i LOs representantskap om ikke å reise krav om sentrale lønnstillegg, er derfor meget gledelig. Den avtalen LO og NAF inngikk igår om at det ikke skal gis sentrale tillegg er uttrykk for en ansvarlighet for utviklingen i norsk økonomi som må bli retningsgivende for alle andre grupper i samfunnet. Regjeringen vil for sin del arbeide for at det ikke blir inntektsforbedringer for noen gruppe utover det mønsteret som LO nå har lagt til grunn.

Vi har innkalt partene i arbeidslivet til et møte i Kontaktutvalget imorgen. På møtet vil vi redegjøre for hvilke tiltak Regjeringen er innstilt på å treffe i forbindelse med inntektsoppgjøret. For å dempe prisutviklingen og dermed legge forholdene til rette for et moderat inntektsoppgjør, vil Regjeringen i tiden framover treffe flere pristiltak. Regjeringen vil ikke gå inn for tiltak av generell prisstopp-karakter, men i stedet satse på virkemidler som vil gi positive virkninger også i det lange løp. Det generelle siktemålet med tiltakene er å gjøre det vanskeligere for de næringsdrivende å legge på prisene.

Jeg kan nevne at det blir prisregulering på enkelte områder der det er liten konkurranse som melk, margarin, mineralolje-produkter bl.a. bensin, gjødningsprodukter og sement. Det vil bli tiltak for å øke priskonkurransen ved blant annet at myndighetene får rett til å gripe inn mot fusjoner.

Dessuten vil Regjeringen gjennomføre tiltak som øker konkurransen i finansvesenet og sørge for at forbrukerne får sterkere innflytelse i forhold til banker og forsikringselskaper. Regjeringen vil også arbeide for færre karteller blant næringsdrivende, legge økt vekt på lavere flypriser, øke konkurransen om anbud, myke opp kartellene for øl- og mineralvann-

omsetning, og se nærmere på hva som fører til det sterke prispresset på bilreparasjoner.

For å lette situasjonen på boligmarkedet vil Regjeringen blant annet utvide ordningen med etableringslån med 350 millioner kroner for 1987. Dette skal særlig brukes til å hjelpe unge mennesker i etableringsfasen, men også for andre vanskeligstilte grupper, som enslige forsørgere og funksjonshemmede.

Konjunkturoppgangen, urealistiske inntektsforventninger og dereguleringen av kredittmarkedet førte til en rekordartet vekst i det private forbruk gjennom 1985 og 1986. Dette måtte føre til et betydelig press også i boligmarkedet.

De som har kommet best ut av denne utvikling tilhører oss i mellomgenerasjonen. De som etablerte seg for mange år siden, fikk rimelige lån og rimelige boligpriser. De hadde i mange år lave renter, full fradragrett, samtidig som inntektene økte år for år. Det er også denne generasjonen som nå de siste årene har kunnet se at verdien av sine boliger har økt sterkt, og som er over den vanskeligste perioden når det gjelder nedbetaling av boliglån.

De som har tapt på denne utvikling, er den yngste generasjonen som nå både møter høye boligpriser og høye renter.

Markedskreftene ble sluppet løs på boligmarkedet. Kombi- nert med en sterk nedgang i tallet på nye boliger, ga det en sterk prisstigning - både på nye og brukte leiligheter.

Derfor kommer kravene om politiske tiltak for å hjelpe de unge inn på det boligmarkedet som markedskreftene stenger dem ute fra.

Vårt mål er å få til en omfordeling til fordel for de unge familiene som nå etablerer seg. Vi som allerede er etablerte, må være med på å gjøre dette mulig. Det dreier seg om solidaritet mellom generasjonene.

Rente

På det forrige møtet i Regjeringens kontaktutvalg sa vi at utlånsrenten i Norges Bank ville bli redusert så snart hensynet til valutasituasjonen tillot det. Etter dette er renten satt ned flere ganger, og den er nå på 13,8 prosent, som er lavere enn det Norges Banks rente var før valutauroen som førte til renteøkningen i desember. Regjeringen forutsetter nå at bankene følger opp med å redusere rentene for boliglån minst ned til det nivå de hadde før renteforhøyelsene i desember og januar. Dette ble også presisert i et møte jeg hadde med bankene i forrige måned. Flere banker har allerede fulgt opp vår anmodning ved å lage spesielt gunstige ordninger for unge mennesker som kjøper sin første bolig.

Skatt

Fredag legger Regjeringen fram skattemeldingen, der vi foreslår skattereformer med sikte på et bedre og mer rettferdig skattesystem. Nå har Regjeringen allerede gjennomført viktige forandringer i skattesystemet. Blant annet er verdien av rentefradraget for høyinntektsgruppene redusert. Jeg tror det er mange som ikke er klar over hvor langt vi har gått i riktig retning med årets statsbudsjett.

Tidligere var det slik at for de høyeste inntektene betalte stat og kommune faktisk så mye som 67 pst av renteutgiftene på lån. Gjennom overgangen til bruttoskatt og opphevelsen av 12G har vi redusert dette til 56 pst, faktisk med 11 prosentenheter.

Har man 100 000 kroner i renteutgifter, må man nå betale 44 000 selv, en økning på en tredjedel, sammenliknet med 1986.

Det er skjedd en betydelig utjevning mellom høye og lave inntekter når det gjelder virkningen av rentefradraget. Men vi både bør og skal gå lenger, slik at vi kan oppnå et system som er rettferdig, og som ikke stimulerer til lånefinansiert forbruk.

I skattemeldingen går vi igjennom flere alternativer for å begrense verdien av rentefradragene og utjevne virkningen mellom høye og lave inntekter. Vi vurderer også modeller der rente-

fradragene får like stor betydning for den enkelte, uansett hvilken inntekt man har.

Men på kort sikt vil Regjeringen bygge på det program Arbeiderpartiet gikk til valg på i 1985. Der ble det slått fast at vi ville redusere de urettferdige virkningene av rentefradraget gjennom en overgang til økt skatt på bruttoinntekten.

Før valget sa vi også klart fra om at et såkalt rentetak i tradisjonell forstand - med en bestemt grense for hvor stor del av den enkeltes renteutgifter som skal kunne trekkes fra inntekten på selvangivelsen - ikke vil komme på tale i denne stortingsperioden. Det ser vi som forpliktende.

Regjeringens forslag til nytt skattesystem tar blant annet sikte på at verdien av fradragene blir mer likt for de ulike inntektstakere og mindre avhengig av inntektens størrelse. Den beste måten å gjøre det på, er å øke skatten på bruttoinntekten og redusere skatten på nettoinntekten, slik vi har begynt med. Det er flere metoder for dette. Verdien av fradragene vil bli betydelig redusert, samtidig som vi oppnår en god sosial profil.

I skattemeldingen inviterer vi Stortinget til samarbeid om hovedlinjene og forslagene i skattereformen. Det vil være en stor fordel og styrke om et bredt politisk flertall stiller seg bak løsningene. Enkelte uttalelser - også i det siste - fra mellompartiene er positive. Lederen for Kristelig Folkeparti, Kjell Magne Bondevik, kom med en interessant betraktning i det foredraget han holdt på Kristelig Folkepartis landsstyremøte fredag. Bondevik understreket at det ikke er tid for å love velstandsøkning og skattelettelse. Han ba om reformer i skattepolitikken som øker lysten til å spare og reduserer motivene for å låne. Kristelig Folkeparti vil ikke ha rentetak, men gradvis omlegging slik at skattefordelen ved rentefradrag blir lik for alle. Bondevik la til at dette forutsetter skille mellom privat- og næringsinntekt og overgangsordninger, noe som er helt i tråd med våre vurderinger.

Skattemeldingen tar ikke bare opp problemene med den urettferdige rentefradragsordningen, selv om mye av debatten til nå har konsentrert seg om det. Vi legger opp til en omfattende drøftelse og forandring av hele skattesystemet. Erik Brofoss er tillagt den uttalelsen at det er utrolig hva folk tåler av skatteøkinger. Jeg tror ikke dette har gyldighet idag. Ikke fordi folk flest her i landet har vanskeligheter med å forstå nødvendigheten av å betale skatt. Nei, jeg tror folk reagerer fordi systemet er urettferdig. Noen ressurssterke finner smutt-hullene og slipper lett unna, mens folk med vanlig lønnsinntekter må skatte av hver eneste krone. Jeg vil derfor heller snu litt på Brofoss-sitatet: Folk betaler gjerne skatt, hvis bare skattesystemet er rettferdig.

For litt over en måned siden satt de fleste av oss og strevde med utfyllingen av selvangivelsen. Ikke på grunn av at våre inntektsforhold er så kompliserte, men ganske enkelt fordi utfyllingen av selvangivelsen for svært mange er vrient, med masse poster, summeringer som skal tilbakeføres til andre sider på skjemaet og ellers ting som vi må huske på. I skattemeldingen tar vi mål av oss til å bli kvitt dette. For folk med ganske allminnelige inntektsforhold, og det er tross alt de fleste her i landet, lager vi et helt nytt skjema. Det skal være på to sider, og det skal bare være noen få poster som skal fylles ut. Så langt det er mulig, skal vi også unngå summeringer. De som benytter dette skjemaet vil få svar på et tidlig tidspunkt om de har penger til gode eller om de må ut med restskatt. Skatteoppgjøret skal være klart før 15. juni. Med andre ord får man igjen skattepenger før fellesferien, hvis man har noe til gode. Vi foreslår at det nye systemet skal gjennomføres for ligningen i 1989.

Frihetsdebatt/helsevesen og skolepolitikk

Nytenkning og nyskapning er sentrale innslag i Arbeiderpartiets frihetsdebatt. Det gjelder ikke bare i næringslivet, men på alle områder innen privat og offentlig virksomhet. Utstyr og bygninger må brukes på en måte som gir oss mer igjen for det som investeres. Vi må se på mulighetene for å løse opp bindingen mellom arbeidstid og åpningstid. Det kan ikke bare gi oss økt

effektivitet og produktivitet, men også større fleksibilitet og en lettere hverdag.

Vi må stille spørsmålet om vi dekker behovene godt nok. Yter vi de tjenester folk spør etter og har behov for? For det er selvfølgelig den enkeltes behov som må være utgangspunktet for de tjenester vi skal yte. Derfor må offentlig sektor fornye seg og tilpasse tilbudene til det folk spør etter.

Vi må være åpne for nye typer fellesskapsløsninger. Men Arbeiderpartiet skal satse på en annen linje enn den borgerlige Regjeringens privatiseringskampanje. Vi vil forbedre de offentlige tilbudene ved å effektivisere og ved nytenkning. Vi tar sikte på å utforme et konkret handlingsprogram for statlig sektor. Innenfor helsevesenet har vi allerede tatt en rekke viktige initiativ for å bedre kapasiteten og fjerne flaskehalsene. Mange venter f.eks. på behandling ved våre sykehus. I ventetiden har de yrkesaktive rett til sykepenger, og det finnes mange eksempler på at sykemeldte pasienter venter relativt lang tid på små inngrep. Kostnadene ved ventetida ligger ofte betydelig høyere enn behandlingskostnadene. Dette er for den enkelte uforståelig og for samfunnet enurasjonell bruk av penger. Lang ventetid er dessuten en belastning for den syke og for familiene.

Regjeringen vil derfor sette i gang forsøk der sykepengene i stedet brukes til å sikre aktiv behandling. Østfold er valgt ut som ett av 2 - 3 forsøksområder. Det vil nå bli satt ned en arbeidsgruppe som for sommeren skal ha klart en plan for hvordan forsøkene skal gjennomføres. La meg understreke at forsøket ikke vil berøre den enkeltes rett til sykepenger. Det vil heller ikke gå på bekostning av den behandling sykehuset ellers gir. Meningen er at trygdeetaten "kjøper" ekstra tjenester på den måten at sykehuset tilføres ekstra midler fra innsparte sykepenger, slik at behandlingskapasiteten på sykehusene kan økes uten at det koster samfunnet mer enn det som allerede brukes av penger.

I den tiden som er gått siden regjeringsskiftet har Regjeringen tatt en rekke viktige initiativ for å bedre kapasiteten og fjerne flaskehalsene innenfor helsevesenet. Ved

sykehusene i Tromsø og Volda skal vi undersøke hva det er som begrenser sykehusenes muligheter for rasjonell drift. Prøveprosjektet i Tromsø og Volda omfatter både sykehusets indre liv og forholdet til omverdenen. Det vil gå på ledelses- og samarbeidsformer innad og på samarbeidet med kommunehejsetjenesten. Sykehusene skal fristilles så langt det er mulig i forhold til det fylkeskommunale regelverk.

Det er slik vi kan bedre effektiviteten i helsevesenet, utnytte investeringene bedre og angripe køene, samtidig som vi sikrer at retten til helsetjenester ikke gjøres avhengig av økonomi og geografi.

Vi har allerede sett av dette er en linje som nytter. Ved flere sykehus er køene og ventetiden kuttet ned gjennom bruk av bedre utstyr, gjennom nytenkning og et bedre samarbeid over avdelings- og faggrenser.

Men - selv om vi kan oppnå mye på denne måten, må vi også være forberedt på å bruke en større del av vår nasjonale inntekt i årene osm kommer til helseformål. Det er nødvendig på grunn av de nye muligheter som medisinene gir og fordi vi får et økende antall eldre.

Jeg vil minne om at norsk helsevesen ikke bare er blant verdens beste - men også blant de rimeligste. Vi bruker en langt mindre del av vår nasjonale inntekt til helsetjenester en mange andre land.

I vårt land må vi se det som en forpliktelse å motarbeide køene, sikre en høy standard og likeverdige tilbud. Vi må satse på den utvikling og de muligheter som kan hjelpe syke til å bli friske, eller som kan gi våre eldre trygghet og et rikere liv.

Skolen

Tredje fase i Arbeiderpartiets frihetsdebatt tar opp til drøftelse viktige sider ved skolens organisering. Vi stiller spørsmålet om skolens organisering har endret seg med forandringene i samfunnet for øvrig de siste årene. Barnas oppvekst-

miljø er endret. Familimønstret er også radikalt forandret de siste 20 årene. I dag er det vanlig at begge foreldrene er i arbeid utenfor hjemmet, og det blir stadig flere aleneforeldre. Men organiseringen av skolen har ikke endret seg i takt med denne utviklingen. Skolen er i hovedsak tilpasset et samfunn der en av foreldrene var hjemmeværende og kunne være sammen med barna den tiden de ikke var på skolen.

En debatt om skolens organisering må også sees i lys av skolens oppgaver og innhold. Det slås fast i Mønsterplanen for skolen at skolen skal gi barna de grunnleggende kunnskaper og ferdigheter som de trenger for sin personlige utvikling. De skal bli i stand til å velge utdanning og yrke og senere skjøtte yrkes- og ansvarsfunksjoner i samfunnet. Skoledagens lengde og organisering har ikke forandret seg siden skolens oppgave hovedsaklig var å formidle tradisjonelle kunnskaper og trene ferdigheter. Derfor taler mange argumenter for å utvide skoledagen i grunnskolen, slik at den blir mer i tråd med arbeidstiden til de voksne.

Det er ikke målet med dette at det skal bli mer skolearbeid i tradisjonell forstand. Den nye skoledagen skal gi rom for nytt innhold og nye arbeidsformer. Aktiviteter som i dag nyttes i fritidshjemmene kan få plass i skolen. Andre fritidsaktiviteter kan også organiseres innenfor skoledagen. Kunnskap knyttet til lokalmiljøet og arbeidslivet kan få større plass i undervisningen. Arbeid med lekser kan legges til skolen. Også det vil gi større likhet mellom elevene. Alle vil ha de samme muligheter for hjelp og støtte. Aktivitet i trygge omgivelser er en målsetting vi har mulighet til å oppnå i en utvidet skoledag.

I det store og hele er det nå et samlet Storting som står bak den nye Mønsterplanen. Regjeringen har på en rekke punkter fått tilslutning til sine forslag. Det gjelder blant annet formuleringene om skolens verdigrunnlag, hvor den humanistiske tradisjon nå omtales ved siden av det kristne verdigrunnlaget. Vi har fått fram en klarere profil når det gjelder spørsmål om elevmedvirkning og likestilling. Flere fagplaner, blant annet

norskfaget er forbedret. Den samiske språkopplering er styrket og undervisningen for de språklige minoriteter er forbedret. Det er nå lagt et grunnlag for en ny Mønsterplan som et bredt politisk flertall i Stortinget står bak. Dette er viktig og verdifullt for norsk skole.

I Regjeringens tilleggs melding om høyere utdanning tar vi til orde for en utvikling i retning av bedre samarbeid mellom de høyere utdanningsinstitusjonene. Det er derfor hyggelig og positivt at dette følges opp her i fylket ved at de to høyskolene i Halden, Distriktshøgskolen og Lærerhøgskolen, arbeider med å samordne ressursene slik at vi kan få et styrket utdanningstilbud på en sektor der behovet er stort. Vi følger med spenning forsøkene på omstilling og ny prioritering av ressursene, for å dekke de utdanningsbehov som er framtrepende i Østfold.

Så noe jeg tror er en annen hyggelig nyhet, men som angår et helt annet område, nemlig næringsutbyggingen i Halden. Kommunaldepartementet har nå ferdigbehandlet kommunens søknad om støtte til tilrettelegging av næringsområder. Departementet vil en av de første dagene innvilge kommunen 10,5 millioner kroner i tilskudd. Det vil si et tilskudd på 40 prosent av et godkjent kostnadsoverslag på 26,2 millioner kroner. Dette vil innebære utbygging av Helle, Torpum og Vestgård næringsområder. Vi er svært fornøyd med det målrettede arbeidet Halden kommune har drevet for å løse problemene i forbindelse med etablering av næringsområder. Det vil få stor betydning for nærings- og sysselsettingssituasjonen i distriktet.

Forhandlinger i Geneve

La meg avslutte med å si litt om forhandlingene i Geneve om nedbyggingen av atomvåpen i Europa. Her ser det nå ut til å ha kommet i gang en ny og løfterik utvikling.

Det har vært en vanskelig tid når det gjelder å møte den utfordring atomvåpnene utgjør i Europa. For Arbeiderpartiet har det hele tiden vært viktig å gå inn for forhandlingslinjen.

Det må aldri være tvil om Vestens vilje til å forhandle for å få fjernet alle de langtrekkende mellomdistanserakettene.

Derfor er det grunn til å hilse med glede den utvikling som er kommet i gang. Med partisjef Gorbatsjovs uttalelser nylig synes Sovjetunionen å ha opphevet den bindingen som ble skapt etter møte mellom Gorbatsjov og president Reagan på toppmøtet i Reykjavik i oktober, mellom en avtale om mellomdistanseraketter og avtaler om de andre spørsmål supermaktene forhandler om i Geneve, som forsvars- og romvåpen og interkontinentale våpen. Dette var ett av de viktigste spørsmålene som ble drøftet også i mine samtaler med de sovjetiske ledere i desember. Både USA og Sovjetunionen synes dermed igjen innstilt på å inngå separat avtale som vil fjerne alle langtrekkende mellomdistanseraketter fra Euroapa. Også amerikanerne har nå lagt fram sitt forslag som bygger på den enighet som ble oppnådd i Reykjavik. Både NATOs generalsekretær Lord Carrington og den amerikanske viseutenriksminister Rozanne Ridgway var ganske optimistiske i de samtaler jeg hadde med dem fredag og lørdag. Som en midlertidig løsning vil Sovjetunionen ha lov til å beholde 100 raketter i Asia. Mens USA skal beholde 100 raketter på det amerikanske kontinent. Vi må gå ut fra at raketten i Asia vil bli plassert slik at de ikke truer mål i Europa.

For å sikre at en avtale om langtrekkende mellomdistanseraketter ikke blir uthulet, er det også viktig at det blir enighet om tilbaketrekking og forbud mot framskutt utplassering av mellomdistanseraketter med kortere rekkevidde i Europa. Her er det også løfterike utspill. Kontrollproblemene må selvfølgelig løses i forbindelse med en avtale om nedbygging av mellomdistanseraketter.

Den nye situasjonen etter Gorbatsjovs uttalelser må utnyttes for å få ny bevegelse også på andre forhandlingsområder. Særlig viktig i denne sammenheng vil forholdet mellom romvåpenforskning og strategiske våpen være. Det må bygges videre på prinsippene nedfelt i de omfattende nedrustningsavtalene som USA og Sovjetunionene ble enige om i 1970-åra, bl.a. i ABM-avtalen,

som nå står helt sentralt. Og partene må avstå fra ensidige handlinger som kan få negativ innvirkning på Geneve-forhandlingene. Målet må være å redusere alle kategorier av kjernevåpen og unngå rustningskappløp i verdensrommet.

Det er å håpe at en avtale som vil fjerne alle langtrekkende mellomdistanseraketter fra Europa kan bli inngått i løpet kort tid. En slik avtale ville innlede en helt ny epoke i etterkrigstidens Europa. For første gang ville våpnene bli bygget ned på gjensidig basis i det mest opprustede område i verden. Troen på avtaler og mulighetene for å snu rustningskappløpet ville bli gjenskapt.